

РЕШЕНИЕ

№ 4352

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2915** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. С. К. от [населено място],[жк], чрез адв. С. П., срещу Решение № 761 от 15.02.2023 г., постановено по АНД № 12739/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 95 – ти състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/, серия К, № 6186495 на СДВР.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност, поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Касаторът твърди, че СРС не е изложил убедителни мотиви в подкрепа на решаващия си извод за неоснователност на направените в жалбата оплаквания. Посочва редица пороци в ЕФ. Прави искане съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът, редовно призован за съдебно заседание не се явява и не се представлява. Представени са писмени бележки на 12.05.2023г. от юрк. Б., в които изразява становище по съществува на спора. Прави се искане за потвърждаване на решението

на СРС. Прави се възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. На основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН се претендира възнаграждение за юрисконсулт.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е депозирана в СРС от надлежно процесуално легитимирана страна в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното решение (чл. 211, ал. 1 от АПК).

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, въз основа на които е установил фактическата обстановка, както следва:

На 31.05.2022 г. в 22:08 часа, в [населено място], е заснет лек автомобил „Ф. УП“ с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС], управляван по [улица]до № 86 с посока на движение от [улица]към [улица]Скоростта на движение на лекия автомобил била засечена с техническо средство – мобилна система за видеоконтрол „С.“, с № MD 1197, от 123 км/ч., (след отчитане на допустима грешка в полеви условия) при разрешена такава – до 80 км/ч. в населено място, въведено с пътен знак В-26 за съответния участък, т.е. превишение от 43 км/ч. Регистриран собственик на това МПС е „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, което дружество предоставило ползването му на „Райд Шеър България“ ЕАД, представлявано от изпълнителния директор С. В. С.. На същия е издаден електронен фиш, с който е ангажирана административнонаказателната му отговорност за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. с ал.1 ЗДвП, чрез налагане на глоба в размер на 600 лева, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т.5 от с.з. Законният представител на лекия автомобил, в декларация от 18.07.2022г., на основание чл. 189, ал. 5 ЗДвП, е посочил, че на процесната дата превозното средство е било управлявано от К. С. К., като посочил данни и представил копие на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на същия. Въз основа на служебно изготвена справка за собственост и декларацията по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, от СДВР е издаден процесния електронен фиш за налагане на глоба серия „К“ № 6186495/21.07.2022г., с който на водача на лекия автомобил, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т.5 ЗДвП е наложена глоба в размер на 600 лв.

Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 16.09.2022 г. От приложения към делото снимков материал, заснет със видео – радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип „С.“ М2 с № MD 1197, който съдът приел за вещественно доказателствено средство, изготвено по реда на чл. 189, ал. 15 ЗДвП, се установява, че на процесната дата – 31.05.2022г., в 22:08 часа, в района на [улица]е измерена скорост на движение от 123 км/ч., като са записани датата, часът, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила, чийто водач е жалбоподателят.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът направил следните правни изводи:

Съдът констатира, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на жалбоподателя. Електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП. Същият формално отговаря на изискванията на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения със Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. от Министъра на вътрешните работи, образец.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане.

Стигнал до обосноваван извод, че всички тези реквизити се съдържат в обжалвания електронен фиш – мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е разрешената скорост, както и установената такава на движение на процесното МПС. Съдът правилно извел, че задължителните реквизити на съдържанието на ЕФ са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП, като визираните в жалбата не фигурират сред тях.

СРС е анализирал не само приложените доказателства, но и относимите правни разпоредби, като е отговорил на всеки един довод в жалбата. Условието и реда за ползване на средството за измерване, представляващо автоматизирана техническо средство и система за контрол на правилата за движение по пътищата, са уредени в Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена на основание законовата делегация на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП. Техническото средство С. М2 с номер MD1197 е от утвърден тип, преминало е последваща техническа проверка от компетентен орган, което се установява от протокола за проверката му от 15.03.2022г. удостоверението за одобрен тип, което пък води до извод, че АТСС е отговаряло на изискванията на чл. 4, ал. 1 и 3 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година на МВР и електронният фиш отговаря на изискванията на нормата на чл. 3 от Наредбата за нарушение на правилата за движение, установено чрез ползване на АТСС. СРС е анализирал отбелязването в Протокола за използване на АТСС, отчел е, че последния съдържа непротиворечива доказателствена информация и за извършеното измерване е съставен протокол в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредбата и приложението, попълнен с необходимите реквизити и на тази плоскост е приел за неоснователни възраженията на жалбоподателя за недопустимост на събраните доказателства посредством преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства, а измерването с АТСС С. М2 с номер MD1197 е извършено при спазване на процесуалните изисквания и резултатът от същото представлява допустимо доказателство.

Съгласно общото правило на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното

нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Специалната разпоредба на чл.189, ал.5 от ЗДвП конкретизира общото правило, като разписва по-строги правила за освобождаване на собственика от отговорност за извършени нарушения със собствения му автомобил. Законодателят поставя изискване собственикът да бъде заинтересован по отношение на автомобила си и да прояви активност да установи кой го е управлявал в този момент. Дори и да е предоставил ползването му на някой друг, той трябва да се свърже с него и да установи кой точно е извършил нарушението. Ако не може да направи това, собственикът трябва да понесе наказанието за извършеното нарушение. Така се постига генералната превенция на закона и собственикът на автомобила ще бъде приучен за в бъдеще да проявява заинтересованост по отношение на автомобила си. Затова в декларацията собственикът е длъжен да посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и да представи копие от неговото СУМПС. Двете изисквания са кумулативни. По този начин законодателят предотвратява възможността да се злоупотребява с посочването на лица, които са ползватели на автомобила на някакво основание за по-дълъг период от време. Допълнителна законова гаранция, че не се злоупотребява с данните на соченото в декларацията лице е предоставянето на копие от неговото СУМПС, което е личен документ съгласно чл.1, ал.4, т.2 от Закона за българските лични документи. Фактът, че собственикът на автомобила разполага с копие от личен документ на лицето, на което вменява нарушението сочи извод, че той е проявил длъжимата активност за установяване на нарушителя.

В случая, представеното копие от валидно СУМПС към датата на установеното нарушение, по силата на което С. В. С. е предоставил безвъзмездно за ползване автомобила на К. С. К., може да се счете за изпълнение на кумулативните предпоставки на чл.189, ал.5 от ЗДвП и съответно може да освободи собственика от административнонаказателна отговорност за установеното нарушение.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС, че К. С. К. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място, тъй като управлявайки процесния МПС със скорост от 123 км/ч., при ограничение на скоростта от 80 км/ч, касаторът е превишил максимално допустимата скорост с 43 км/ч. В чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП (към датата на извършване на нарушението) е предвидено, че за превишаване над 40 км/ч. нарушителят се наказва с глоба в размер на 600 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Противно на твърдяното в касационната жалба нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства, без да са налице пороци.

Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

В рамките на длъжимата по силата на чл. 218 АПК проверка, настоящата съдебна

инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.
Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 761 от 15.02.2023г., постановено по АНД № 12739/2022г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 95 – ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.